

REBECCA MCLAUGHLIN

DEN NYE BEKENDELSE

Livtag med fem sekulære
sandheder

LOGOSMEDIA
I SAMARBEJDE MED
CREDO

INDHOLD

Indledning _____	9
1. Sorte menneskers liv har værdi _____	15
2. Kærlighed er kærlighed _____	49
3. Kampen for homoseksuelles rettigheder er den nye kamp for borgerrettigheder ____	81
4. Kvinders rettigheder er menneskerettigheder _____	115
5. Transkvinder er kvinder _____	151
En åben favn _____	189
Tak _____	195

INDLEDNING

“Hvad betyder det?”

Min otteårige datter sad med et armbånd, som hun havde fundet i skolen. På den ene kant var der indgrave-ret tre ord: “Love Is Love”. På vej til kirke kørte vi forbi en frisørsalon, hvor vinduerne var fyldt med billeder af George Floyd og kæmpestore farverige plakater, der bekendtgjorde: “Trans Lives Matter (transpersoners liv har værdi)”, “Black Lives Matter (sorte menneskers liv har værdi)”, “Love is Love (kærlighed er kærlighed)”, “Better Together (bedre sammen)”. På græsplænerne i vores kvarter står der skilte med tekster som:

Her i huset mener vi at:

Sorte menneskers liv har værdi

Kærlighed er kærlighed

Kvindes rettigheder er menneskerettigheder

Vi er alle indvandrere

Mangfoldighed gør os stærkere

Disse skilte formulerer en slags sekulær trosbekendelse. Her fokuseres ikke på Gud, men på mangfoldighed, lighed og alles ret til at være sig selv.

Når kristne ser den slags skilte, reagerer de typisk ved at gribe en hammer. Nogle gør det for at banke skiltet ned i deres egen græsplæne. De begræder racemæssig uretfærdighed, de tror på mangfoldighed, de ved, at kvinder og mænd er lige, og de har lært, at accept af homoseksuelle forhold, af transidentitet og af fri abort er uløseligt forbundet hermed. Hvis sorte menneskers liv har værdi (og det har de helt sikkert), så må alle former for kærlighed være kærlighed. Andre griber hammeren med en anden hensigt. De ved, at Bibelen afviser nogle af de ting, der ligger under den moderne trosbekendelse, og derfor svinger de hammeren for at slå skiltet i stykker. Måske ikke bogstaveligt, men i deres hjerter og sind. Hvis disse idéer optræder sammen, må de alle være forkerte.

Denne bog tilbyder en tredje indfaldsvinkel. Med ord frem for en hammer vil vi gå i kødet på fem nutidige påstande: "Sorte menneskers liv har værdi", "Kampen for homoseksuelles rettigheder er den nye borgerrettighedskamp", "Kærlighed er kærlighed", "Kvindes rettigheder er menneskerettigheder" og "Transkvinder er kvinder". Vi vil betragte disse påstande i lyset fra Bibelen og fra kulturen med det formål at skelne mellem de tanker, som kristne kan og skal bakke op om, og de tanker, som krist-

ne hverken kan eller skal tage til sig. Men for at kunne kæmpe en god kamp med ord må vi først ned på knæ.

Allerførst må vi indse, at de indviklede tanker i den sekulære trosbekendelse ikke kun skyldes synden derude i verden, men også synden herinde i kirken. Vi må falde på knæ og bekende den synd. Bibelen har høje idealer, når det gælder fællesskab på tværs af racemæssige forskelle, mænds og kvinders ligeværd, plads til de udstødte, kærlighed til dem, der har uopfyldte behov, og omsorg for de marginaliserede. Her har kristne ofte svigtet, og det har gjort det muligt for alle de her forskellige tanker at vokse og trives under mangfoldighedens banner. Men når vi bøjer hovedet mod jorden, kan vi se, at den muld, skiltet på græsplænen er hamret ned i, er umiskendeligt kristen. Hvis du fjerner den kristne muld, kommer du ikke ned til en solid sekulær klippe. Du ender i et jordfaldshul.

I vores vestlige ører i det 21. århundrede lyder det som grundlæggende moralsk sund fornuft, at der skal være kærlighed på tværs af racemæssige og kulturelle forskelle, at mænd og kvinder er lige, og at fattige, undertrykte og marginaliserede mennesker kan gøre moralske krav gældende over for de stærke og rige. Men det er det ikke. Disse sandheder er kommet til os fra kristendommen. Hvis du fjerner det fundament, afdækker du ikke et bedre grundlag for menneskers lighed og rettigheder.

Du falder ned i en afgrund, hvorfra man ikke engang kan definere, hvad et menneske er. Ligesom figurer i en tegnefilm, der løber ud over en klippekant, fortsætter vi måske et lille stykke, før det går op for os, at jorden under vores fødder er væk. Men den *er* væk. Uden det, som kristendommen siger om menneskeheden, er skiltene på græsplænen ikke det pap værd, som de er skrevet på.

Så når vi kører forbi de skilte, fortæller jeg mine børn, at i vores hjem tror vi, at sorte menneskers liv har værdi, fordi de har værdi for Jesus. Vi tror ikke, at kærlighed er kærlighed, men at Gud er kærlighed, og at han giver os glimt af sin kærlighed gennem forskellige relationer til andre mennesker. Vi tror, at kvinders rettigheder er menneskerettigheder, fordi Gud skabte os – mænd og kvinder – i sit billede. Og af samme grund tror vi, at det ufødte barn også har rettigheder. Vi tror, at Gud har en særlig omsorg for enlige mødre, forældrelose og indvandrere, fordi Bibelen siger det igen og igen. Og vi tror, at mangfoldighed virkelig gør os stærkere, fordi Jesus kalder mennesker fra hver en stamme, hvert et tungemål og hvert et folkeslag til at tilbede ham i fællesskab i ét legeme.

Jeg håber, at du under læsningen af denne bog vil føle dig både ydmyget og udrustet. Hvis du følger Jesus, håber jeg, at du efter endt læsning vil tilslutte dig kaldet til at være en åben favn. Hvis du ikke følger Jesus endnu,

eller slet ikke kunne forestille dig at gøre det, håber jeg, du vil få øjnene op for, at den moralske grund, du står på, er mere kristen, end du var klar over. Og jeg håber, du vil begynde at undre dig over, om den fattige, mørklødede jødiske mand fra det første århundrede, der er kendt som Jesus fra Nazaret – og som levede i en undertrykt etnisk folkegruppe og blev dræbt af et imperialistisk regime – måske skulle være verdens frelser: han, der viste os, hvad kærlighed er, ved at sætte sit liv til for os (1 Joh 3,16).